

Frivillighet företagstänkande

=

Ju mer man sätter sig in i hur olika frivilligorganisationer och myndigheter agerar i hemlöshetsfrågan, desto tydligare blir bilden, skriver Rolf Nilsson på Föreningen Stockholms hemlösa. Det handlar endast om att gynna den egna organisationen.

De utsatta hamnar i ett slags påtvingat kundförhållande till en ständigt växande marknad. Ni som lever under någorlunda drägliga förhållanden kan kanske känna igen er i hur elbolag, försäkringsbolag – statliga som privata sätter lagom press på er till och från. Hur banker och telebolag hetsar er ibland. För en hemlös råder samma förhållande till "hjälparen".

Hjälporganisationer (inkl. soc) håller den utsatte i ett grymt grepp och ser med anklagande ögon på den som behöver stöd. Det är mycket svårt att komma ur detta förhållande så länge du inte har något tryggt att bygga din förhoppning på. Staden låter hela tiden verksamheten runt hemlösa växa med olika projekt. Det är lotsar, medborgarkontor, hemlösajour, brottsofferjour och andra verksamheter som inte har något med hemlöshet att göra.

De hemlösa används systematiskt i ett enda syfte. De används till att samla in och att söka pengar på. De fråntas sina möjligheter och allt hopp om att kunna leva under likvärdiga förhållanden som den övriga befolkningen. Den stress som den någorlunda lyckade medborgaren lever under transporteras ner till den som inte har något alls.

Tänk om vi tillsammans skulle kunna komma till den slutsatsen att den här binder upp oss. Om än till olika grad. Att vi alla hamnar i ett sorts skuldförhållande till dessa till synes så självklara aktörer. Hjälpporganisationer och myndigheter värnar

om sina egna bidrag eftersom dessa håller dem vid liv på samma sätt som banker och elbolag.

Priserna stiger, börsen går upp och ner och vi vaggas hela tiden in i en känsla av att vi är en del av en ständigt pågående utveckling. Enligt Ulla Beijer på forskning och utvecklingsenheten vid Stockholms stad (FoU) så har inte antalet hemlösa förändrats på 12 år siffran ligger konstant på omkring 3 000 personer i Stockholm. Dock har mörkertalet ökat markant. Enligt Jan Flyghed som är professor i kriminologi så har inte heller brottsligheten ökat tillnärmelsevis på det sätt som medier och politikerna ständigt ger uttryck för.

Vi tycks leva i en bubbla som omgärdas av olika påhittade hotbilder. Vi värnar om vår egen trygghet och blundar för de egentliga orättvisorna. Vi behöver tydligen sjukpensionärer, invandrare, hemlösa och arbetslösa som skrämmer oss lite lagom så att vi kan känna oss tillräckligt motiverade att värna om vår egen nästan "trygga" position.

Vi matar oss med tragedier och med stigande siffror av olika slag. Men ser vi egentligen det pris som vi alla får betala för detta. Ser vi det samhälle som vi skapar med detta förhållningssätt?

Rolf Nilsson

Föreningen Stockholms hemlösa